

Sygn. akt VI GC 2454/19 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Justyna Wyrwas - Oliwkiewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Aldona Fojcik

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2020 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko(...)Spółce Akcyjnej w J.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego(...)Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 337,91 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych 91/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych do 31 grudnia 2019 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 10 punktów procentowych od 1 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty, od kwot:

a) 60,04 zł od 26 października 2018 roku,

b) 86,24 zł od 08 grudnia 2018 roku,

c) 153,31 zł od 12 stycznia 2019 roku,

d) 9,58 zł od 01 marca 2019 roku,

e) 28,74 zł od 25 maja 2019 roku;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 137,00 zł (sto trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Sygn. akt VI GC 2454/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 października 2019 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...)Spółki Akcyjnej w J. kwoty 337,91 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- 60,04 zł od 26 października 2018 roku,

- 86,24 zł od 8 grudnia 2018 roku,
- 153,31 zł od 12 stycznia 2019 roku,
- 9,58 zł od 1 marca 2019 roku,
- 28,74 zł od 25 maja 2019 roku.

Domagał się także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podawał, że dochodzi pozostałych do zapłaty należności za sprzedane pozwanemu noże kombajnowe. (k. 2-4)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 7 listopada 2019 roku uwzględniono powództwo w całości. (k. 24)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Potwierdził zawarcie z powodem umowy na dostawę noży oraz dokonanie dostaw opisanych w dołączonych do pozwu fakturach. Podniósł zarzut potrącenia wzajemnych wierzytelności w łącznej wysokości 337,91 zł. (k. 30-32)

W odpowiedzi na sprzeciw powód zanegował istnienie podstaw faktycznych wystawionych przez powoda faktur VAT z tytułu składu konsygnacyjnego i zarzucił, że jeszcze przed procesem kwestionował roszczenia pozwanego w tym zakresie. (k. 68-70 verte)

Sąd ustalił:

W dniu 7 czerwca 2018 roku strony zawarły umowę nr (...) o sprzedaż i dostawę pozwanemu noży do kombajnu ścianowego i chodnikowego. W umowie przewidziano odpłatne prowadzenie składu konsygnacyjnego przez pozwanego. Miesięczne wynagrodzenie z tytułu składu konsygnacyjnego strony ustaliły w wysokości (...) zł za m⁽²⁾ w odniesieniu do powierzchni składu rzeczywiście wykorzystanej do przechowania towarów w poszczególnych okresach rozliczeniowych. **(dowód: umowa z 7 czerwca 2018 roku k. 35-36, karta uzgodnień k. 36, (...) k. 38-42)**

W okresie od 27 czerwca 2018 roku do 24 stycznia 2019 roku powód sprzedał pozwanemu noże, na potwierdzenie czego wystawił:

- fakturę VAT nr (...)z 27 czerwca 2018 roku na kwotę 15.862,08 zł z terminem płatności do 24 października 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...)z 9 sierpnia 2018 roku na kwotę 10.310,35 zł z terminem płatności do 7 grudnia 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 13 września 2018 roku na kwotę 8.056,96zł z terminem płatności do 11 stycznia 2019 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 1 października 2018 roku na kwotę 9.381,85 zł z terminem płatności do 28 lutego 2019 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 21 stycznia 2019 roku na kwotę 14.327,04 zł z terminem płatności do 24 maja 2019 roku.

Łączna należność z tego tytułu wyniosła 57.938,28 zł. Pozwany nie kwestionował istnienia i wysokości należności. **(bezsporne, dodatkowo dowód: faktury VAT wraz z dowodami pobrania ze składu konsygnacyjnego k. 11-20)**

Natomiast pozwany w okresie od 3 lipca 2018 roku do 8 maja 2019 roku wystawił na rzecz powoda następujące faktury, w których jako tytuł zapłaty wskazał „wykonanie usługi zgodnie z umową składu”:

- fakturę VAT nr (...) z 3 lipca 2018 roku na kwotę 2,56 zł z terminem płatności do 17 lipca 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 1 sierpnia 2018 roku na kwotę 19,16 zł z terminem płatności do 15 sierpnia 2018 roku,

- fakturę VAT nr(...)z 3 września 2018 roku na kwotę 19,16 zł z terminem płatności do 17 września 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 2 października 2018 roku na kwotę 19,16 zł z terminem płatności do 16 października 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 6 listopada 2018 roku na kwotę 86,24 zł z terminem płatności do 20 listopada 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...)z 5 grudnia 2018 roku na kwotę 153,31 zł z terminem płatności do 19 grudnia 2018 roku,
- fakturę VAT nr (...)z 4 lutego 2019 roku na kwotę 9,58 zł z terminem płatności do 18 lutego 2019 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 8 maja 2019 roku na kwotę 19,16 zł z terminem płatności do 22 maja 2019 roku,
- fakturę VAT nr (...) z 8 maja 2019 roku na kwotę 9,58 zł z terminem płatności do 22 maja 2019 roku,

Łączna należność z tego tytułu wyniosła 337,91 zł. **(dowód: faktury k. 43-51)**

Pismami z 12 grudnia 2018 roku, 17 stycznia 2019 roku, 7 marca 2019 roku, 6 czerwca 2019 roku i 17 lipca 2019 roku pozwany złożył oświadczenia o potrąceniu, które obejmowały wierzytelności z tytułu prowadzenia składu konsygnacyjnego w okresie od lipca 2018 roku do maja 2019 roku w łącznej wysokości 337,91 zł. **(dowód: oświadczenia o potrąceniach wzajemnych należności i zobowiązań z dowodem nadania k. 52-59)**

Powód zwrócił faktury VAT pozwanemu bez zaksięgowania. Zakwestionował je co do zasady i co do wysokości. **(dowód: pisma powoda kwestionujące wystawianie faktur k. 71-88, pisma powoda kwestionujące dokonanie potrąceń k. 89-90)**

Pozwany uregulował należności powoda o łącznej kwocie 57.938,28 opisane w fakturach VAT nr: (...), (...), (...), (...), (...) pomniejszone o łączną kwotę 337,91 zł **(bezsporne)**

Pismem z 28 czerwca 2019 roku powód wezwał pozwanego do uiszczenia pozostałej kwoty **(dowód: wezwanie do zapłaty z 28 czerwca 2019 roku z dowodem nadania k. 9-10)**

W piśmie z 17 lipca 2019 roku pozwany odmówił zapłaty. **(dowód: pismo pozwanego z 17 lipca 2019 roku k. 60, potwierdzenie przelewu k. 6)**

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy sprzedaży i dostawy towarów pozwanemu. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Z kolei przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny (art. 605 k.c.).

Bezsporne było, że strony łączyła umowa sprzedaży i dostawy oraz umowa składu konsygnacyjnego. Spór dotyczył tego, czy pozwanemu przysługiwały wzajemne wierzytelności w wysokości 337,91 zł i pozwany dokonał skutecznego ich skutecznie potrącenia z wierzytelnościami powoda.

Na stronie, która powołuje się na potrącenie, spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), tj. obowiązek wykazania w procesie odpowiednich dowodów, że potrącenie objęte jej oświadczeniem złożonym poza procesem było skuteczne. Zatem powinna wykazać, że potrącana wierzytelność istniała i była wymagalna (zob. np. wyr. SA w Krakowie z 14.5.2014 roku, I ACA 280/14, Legalis). Rozstrzygając o zarzucie potrącenia, sąd powinien ocenić, czy wierzytelność potrącana istnieje i w jakiej wysokości. Ocena ta jest dokonywana, biorąc pod uwagę wymagania stawiane wobec pozwu w zakresie

określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych oraz wskazania dowodów, w szczególności dokładnego określenia wierzytelności, jej wysokości, wykazania jej istnienia oraz wyrażenia woli potrącenia w celu wzajemnego umorzenia skonkretyzowanych wierzytelności (por. wyr. SA w Łodzi z 21.5.2013 r., I ACA 34/13, Legalis). Stawianie takich wymagań wobec zarzutu potrącenia wiąże się z przekonaniem, że zgłoszenie go nie ma wyłącznie charakteru obronnego, lecz raczej, jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c., stanowi formę szeroko rozumianego dochodzenia roszczeń (tak m.in. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego (7) z dnia 19 października 2007 r., III CZP 58/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 44, s. 32).

Pozwany nie wykazał wysokości wierzytelności objętej wynagrodzeniem z tytułu składu konsygnacyjnego. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia z tytułu umowy składu konsygnacyjnego zależała od powierzchni składu rzeczywiście wykorzystanego do przechowania towarów w poszczególnych okresach rozliczeniowych składu, której to powierzchni pozwany w żaden sposób nie wykazał. W sprawie brak jest dowodu wskazującego, że w okresie od 3 lipca 2018 roku do 8 maja 2019 roku powierzchnia rzeczywiście wykorzystywana do przechowania towarów wynosiła odpowiednio tyle, ile każdorazowo pozwany wskazywał w fakturach VAT, co uzasadniałoby wynagrodzenie, o którym mowa w § 1 ust. 1 umowy z dnia 7 czerwca 2018 roku. Ponadto pozwany wskazał, że faktura VAT nr (...) została wystawiona w oparciu o umowę (...), której pozwany nie przedłożył do sprawy.

Na marginesie wskazać należy, że powyższe stanowisko znajduje również oparcie w wyroku Sąd Okręgowy w G. 12 września 2017 roku (sygn. akt (...)) wydanym na skutek apelacji (...) Spółki Akcyjnej w J. od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 12 maja 2017 roku (sygn. akt (...)), w której to sprawie częściowo występował analogiczny stan faktyczny i zarzut potrącenia należności z umowy składu konsygnacyjnego z wierzytelnością powoda (w tamtej sprawie był nim (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.).

Mając na uwadze powyższe, wobec niewykazania przez pozwanego istnienia, wysokości i wymagalności potrącanych wierzytelności, na mocy wyżej wskazanych przepisów, sąd uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wymagalności należności opisanych w każdej z faktur VAT.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego, który jako strona przegrywająca był obowiązany do zwrotu przeciwnikowi na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia swoich praw i celowej obrony. Na koszty poniesione przez powoda w łącznej kwocie 137,00 zł złożyły się: opłata od pozwu 30,00 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 90,00 zł (obliczone na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz